

ГАЗЕТА

для добрих людей

№ 12 (14) Жовтень 2010

Социальный фестиваль «Всі разом!»

На проезжей части улицы Крещатик – более десятка информационных палаток общественных организаций и гражданских инициатив, которые объединились в социальное движение «Всі разом!».

Волонтеры в цветных футболках приглашают гуляющих на семейный праздник и вечерний концерт, предлагают принять участие в конкурсе детского рисунка на асфальте, сыграть во футбол или побегать в эстафеты.

В одной палатке – бесплатные услуги семейного консультирования, в другой – учат хенд-мейду, в третьей – собирают подписи за введение уголовного наказания за пропаганду гомосексуализма, еще где-то предлагают помощь в реабилитации алко- и наркозависимых и другую благотворительную помощь. Рядом – соревнования по футболу и обучение танцам под музыку диджея.

В дневном блоке на сцене возле киевской мэрии – Праздник семьи. Выступают дети и родители из многодетных семей с инсценировками, песнями и акробатическими номерами, поют Rick-UP, Анастасия Яценко, Ева Фландер, Славко Смайл. Радуют глаз постановки нескольких театральных трупп – «N – Road», «Брайт Харт» и киевского благотворительного театра «Город солнца».

Глава оргкомитета социального фестиваля «Всі разом!» Руслан Кухарчук озвучивает, что объединяет неравнодушных украинцев в этот вечер. «Наши постулаты – безопасное общество, полноценная семья, религиозная свобода, крепкое здоровье и благотворительность. Пусть они остаются незыблемой ценностью для каждого и после этого фестиваля – в повседневной жизни», - сказал он.

Светлана Кучеренко, www.vsirazom.org

Сироти не прості,
а соціальні...

«Соціальне сирітство - явище, обумовлене ухиленням або відстороненням батьків від виконання батьківських обов'язків по відношенню до неповнолітньої дитини» - читаємо ми у пресі...

Причини ухилення від виконання цих обов'язків дуже різні – батьки страждають на алкоголізм чи наркоманію, не мають коштів, чи навіть бажання виховувати дітей. І часто відмовляються від своїх рідних дуже легко... Але якщо вже так трапилось – дитина стала непотрібною своїм батькам, чому вона майже стовідсотково потрапляє до інтернату?

Моя знайома років десять тому переїхала до України з Вірменії. Вона й досі не може звикнути до безпритульних дітей на наших вулицях та існування дитячих будинків взагалі! Виявляється на її батьківщині таких явищ немає! По-перше, дітей не кидають! Так, буває батьки випивають, але не спиваються і за малечю доглядають! І, навіть, коли дитина стає сиротою – родичи обов'язково заберуть її до себе! Бабусі, дідусі, тітки та дядьки ніколи не покинуть дитину на призволяще! Моя знайома і сама виховувалась старшими братами, коли рано осиротіла...

На жаль, в нашій країні не так... Вірніше, не завжди так, бо бувають і винятки!

Наприклад, родина Борсукових – бабуся Наталя, яка виховує двох маленьких онуків. Не перестаю дивуватися мужності цієї жінки! Їй 50 років, вона хвора на діабет, має сина, який страждає на пухлину мозку і який кілька років мав жахливі головні болі та був майже прикутим до ліжка...

Але Наталя не покинула двох діточок, яких народила її старша донька (вона і її чоловік – молоді люди, але вже наркомани зі стажем та купую хвороб).

Їх було засуджено, а Наталя у цей час намагалась лікувати та захищати діточок. Даню, молодшого онука, якому вже три роки, дуже рекомендували залишити у пологовому будинку! Народжений від хворої матері, дуже слабкий – лікарі не вірили, що з цієї дитини вийде якийсь толк.

Але бабуся так не думала, вона просто забрала дитину і присвятила всю себе вихованню! Збирала довідки, які потребують в різних інстанціях, шукала лікарів для онуків та сина... Та нікому не жалілась! Я дізналась про цю родину випадково, ми почали з іншими волонтерами допомагати...

Збирали речі, альбоми та краски для Даші – вона дуже гарно малює, гроші на лікування Дані, одна з волонтерок купила таку потрібну для сім'ї пральну машину. А Наталя й досі не може звикнути до нашої допомоги, адже її донька вийшовши пару місяців тому з тюрми, дуже легко підписала відмову від своїх дітей! А ми, волонтери, чужі люди допомагаємо...

До речі, Тамара, мати цих дітей знову стала наркоманкою, знову під слідством і вже скоро знову опиниться у тюрмі. Наталя і зараз не жаліється, вона рада хоча б тільки тому, що вже ніхто не зможе відібрати в неї дітей!

Дашу, яка стала школяркою, готовили всім миром! Збирали кошти на форму, канцтовари, взуття та різні дрібниці! До речі, цього року Даші пощастило і влітку вона потрапила на відпочинок в італійську сім'ю! Це вперше, коли дитина кудись виїхала у своєму житті!

Нещодавно на одному з волонтерських порталів я знайшла повідомлення від однієї жіночки – вона питала поради, як краще допомагати сім'ям чи самотнім матерям, щоб не допустити кидання ними своїх дітей... Як знайти такі сім'ї, як дізнатись якої саме допомоги вони потребують... Можливо, хтось із майбутніх волонтерів також зацікавиться такою темою і колись людство взагалі перестане вживати такий страшний термін «соціальна сирота»...

Благодійний театр
«МІСТО СОНЦЯ»
www.misto-sontsia.org.ua
(050) 4 111 633

Оксана Пурик, газета «Вечірній Київ»